

ærede Medlem gør det —, hvor man kan blive ved at bevare Jorden for sig selv og sine Efterkommere, sælge den, overhovedet gøre ved den, som man vil, blot man betaler Afgiften. Nej, det, som har Betydning i denne Forbindelse, er, at man er Ejer, for saa vidt som der er sikret en Brugsretten til Jorden, saa længe man betaler Afgiften, og at man derigennem er sikret det fulde Udbytte af det Arbejde, man lægger i sin Jord, for saa vidt man tager det paa forstandig Maade.

Der er Vanskeligheder, siger det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen). Han er noget ængstelig for, hvorledes det skal gaa med at vurdere denne Jord. Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) omtalte dette Forhold, og de Udtalelser, han fremkom med, kan jeg slutte mig til. Det skal ikke gaa til paa den Maade, som det ærede Medlem fra Ribe vilde give det Udseende af, at man skal tage disse 10 Tdr. Land og vurdere dem uden Hensyn til, hvad al anden Jord omkring dem er værd. Nej, man skal sige som saa: Er Jorden steget i Værdi i den vedkommende Egn, f. Eks. den vedkommende Kommune eller det vedkommende Amt, saa maa ogsaa Værdien af de Arealer, Staten ligger inde med, være steget, og det Forhold, som man overfører paa anden Jord, overfører man ogsaa paa denne. Jeg tror slet ikke, det vil blive vanskeligere, end at man meget let kan komme over det.

Jeg maa derfor sige, at dersom Mindretallets Ændringsforslag vedtages, maa jeg for mit Vedkommende bede om at blive fri for at faa Lovforslaget vedtaget, thi saa kan jeg ikke se, at Loven vil faa fjerneste Betydning. Detté, at man sælger Jord og faar den Pris, Jorden staar i, indestaaende som en fast Prioritet, har jo i og for sig ikke mindste Betydning. Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) sagde nok, at der derved ikke blev Brug for saa mange Penge, men en saadan Førsteprioritet vil altid kunne rejses omtrent paa de Vilkaar, som her er antydede, og naar Staten bag efter yderligere skal give et Tilskud af $\frac{7}{8}$ af Bygningsudgifterne, tror jeg, man maa sige, at den Førsteprioritet er nogenlunde sikker. Det, som er det afgørende for mit Vedkommende, er at faa konstateret ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, om der i det hele taget er Jordbund for den Tanke, som ligger til Grund for det. Der blev sagt her, særlig af det ærede Medlem fra Fuglebjerg, at vi gik nok en Tid i Møde, da der sker Forandringer paa disse Om-

raader, men indtil den Tid vilde det ærede Medlem ikke have, at der blev gjort Forsøg paa dette Omraade. Jeg kan forstaa hans Betragtninger, skønt jeg ikke kan dele dem. Jeg for mit Vedkommende synes netop, at en Prøve vilde have sin store Værdi overfor det hele Spørgsmaal, og i saa Henseende er der noget i det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) tog, og den Begrundelse, han fremsatte: at han havde Lyst til at se, hvordan dette Arbejde lod sig realisere. Han havde maaske nogle Tvivl, som han gerne vilde have borttryddet, med Hensyn til en Gennemførelse i større Udstrækning. Jeg har ikke disse Tvivl. Jeg er ganske paa det rene med, at dette kan gøres, og gøres saaledes, at der ikke skal opstaa særlige Vanskeligheder mellem de vedkommende Ejere og Vurderingsraadet. Men jeg skal indrømme, at Tankegangen ikke er særlig indarbejdet i Befolkningen. Jeg er imidlertid ganske overbevist om, at der ikke skal gaa lang Tid, inden den er det, netop under Hensyn til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) om det store Antal af Jordbrugere, som har sluttet sig til denne Bevægelse og er fuldstændig med i hele Tankegangen, og jeg tror, det skal blive vanskeligt i Længden for Rigsdagen eller nogen anden at modsætte sig dette Krav. Det er saa rimeligt, saa naturligt og saa rigtigt, at jeg ikke tror, man kan forhindre det i at vokse sig stærkt her i vort Land, idet det dog er saadan, at det er i høj Grad Smaabrugene, der betaler sig. Det, som Husmandsorganisationerne i deres Program punkt paa dette Omraade kræver, er ikke at faa Lejlighed til, som det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) sagde, at tage den Gevinst, der kan falde paa de 6—8 Tønder Land, som de sidder inde med, nej, det er at faa Lejlighed og Adgang til paa disse 6 eller 8 Tønder Land, eller hvor meget det nu skal være, at faa det fulde Udbytte af det Arbejde, de lægger i Jorden, og jeg tror, at selv det ærede Medlem fra Ribe kommer til at indrømme, at dette Krav ikke er noget, om hvilket man kan sige, at det ikke er til at gennemføre, og at man ikke skal gennemføre det.

Jeg maa derfor paa det bestemteste anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag. Med disse ødelægger man hele det, som Lovforslaget gaar ud paa, man forfuser Princippet, og Lovforslaget har da ikke den fjerneste Interesse. Jeg ved ikke, hvem der skulde have nogen som helst Interesse i Lovforslaget, som det vilde